

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 77/18

Λουξεμβούργο, 31 Μαΐου 2018

Απόφαση στην υπόθεση C-537/17
Claudia Wegener κατά Royal Air Maroc SA

Δικαίωμα αποζημίωσης λόγω μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης θεμελιώνεται επίσης και στην περίπτωση πτήσεων με άμεση ανταπόκριση προς τρίτο κράτος που περιλαμβάνουν ενδιάμεση στάση εκτός του εδάφους της ΕΕ

Η αλλαγή αεροσκάφους κατά την ενδιάμεση στάση ουδόλως μεταβάλλει το γεγονός ότι δύο ή περισσότερες πτήσεις μιας ενιαίας κράτησης πρέπει να εκλαμβάνονται ως ενιαία πτήση με άμεση ανταπόκριση

Η Claudia Wegener προέβη σε κράτηση πτήσης της Royal Air Maroc από το Βερολίνο (Γερμανία) στο Αγαδίρ (Μαρόκο), με ενδιάμεση στάση και αλλαγή αεροσκάφους στην Καζαμπλάνκα (Μαρόκο). Στην Καζαμπλάνκα, όταν προσήλθε για επιβίβαση στο αεροσκάφος με προορισμό το Αγαδίρ, η Royal Air Maroc δεν της επέτρεψε να επιβιβασθεί, εξηγώντας της ότι η θέση της είχε διατεθεί σε άλλον επιβάτη. Η C. Wegener επιβιβάσθηκε τελικά σε άλλο αεροσκάφος της Royal Air Maroc και έφθασε στο Αγαδίρ με καθυστέρηση τεσσάρων ωρών σε σχέση με την αρχικώς προγραμματισμένη ώρα άφιξης.

Η C. Wegener ζήτησε στη συνέχεια να αποζημιωθεί για την καθυστέρηση αυτή. Η Royal Air Maroc απέρριψε ωστόσο το αίτημά της, με την αιτιολογία ότι η C. Wegener δεν μπορούσε να προβάλει δικαίωμα αποζημίωσης δυνάμει του κανονισμού της Ένωσης για τα δικαιώματα των επιβατών αεροπορικών μεταφορών¹.

Πράγματι, ο κανονισμός αυτός δεν εφαρμόζεται σε πτήσεις που πραγματοποιούνται αποκλειστικά εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης². Δεδομένου ότι οι αερολιμένες της Καζαμπλάνκα και του Αγαδίρ βρίσκονται στο Μαρόκο, η δυνατότητα εφαρμογής του κανονισμού αυτού εξαρτάται επομένως από το αν οι δύο πτήσεις (Βερολίνο – Καζαμπλάνκα και Καζαμπλάνκα – Αγαδίρ), οι οποίες περιλαμβάνονταν σε ενιαία κράτηση, πρέπει να χαρακτηριστούν ως ενιαία πτήση (με άμεση ανταπόκριση) που αναχωρεί από κράτος μέλος (τη Γερμανία) ή αν πρέπει να διαχωριστούν, με αποτέλεσμα να μην εμπίπτει στον κανονισμό η πτήση από την Καζαμπλάνκα στο Αγαδίρ.

Στο πλαίσιο αυτό, το Landgericht Berlin (πρωτοβάθμιο περιφερειακό δικαστήριο του Βερολίνου, Γερμανία), στο οποίο προσέφυγε η C. Wegener, ζητεί από το Δικαστήριο να ερμηνεύσει τον κανονισμό.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο κρίνει ότι ο κανονισμός εφαρμόζεται σε μεταφορά επιβατών η οποία πραγματοποιείται βάσει ενιαίας κράτησης και περιλαμβάνει, μεταξύ της αναχώρησης από αερολιμένα κράτους μέλους (Βερολίνο) και της άφιξης σε αερολιμένα τρίτου

¹ Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (ΕΕ 2004, L 46, σ. 1). Κατά τον κανονισμό αυτόν, σε περίπτωση ακύρωσης ή καθυστέρησης τριών και πλέον ωρών κατά την άφιξη, οι επιβάτες αεροπορικών μεταφορών δικαιούνται κατ' αποκοπήν αποζημίωση που μπορεί να ανέλθει, αναλόγως την απόσταση, σε 250, 400 ή 600 ευρώ.

² Κατά το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού, αυτός εφαρμόζεται α) στους επιβάτες που αναχωρούν από αερολιμένα στο έδαφος κράτους μέλους στο οποίο εφαρμόζεται η Συνθήκη και β) στους επιβάτες που αναχωρούν από αερολιμένα στο έδαφος τρίτης χώρας με προορισμό αερολιμένα στο έδαφος κράτους μέλους στο οποίο εφαρμόζεται η Συνθήκη (εκτός αν έχουν λάβει ανταλλάγματα ή αποζημίωση και τύχει βοήθειας στην εν λόγω τρίτη χώρα), και εφόσον ο πραγματικός αερομεταφορέας της συγκεκριμένης πτήσης είναι κοινοτικός αερομεταφορέας.

κράτους (Αγαδέρ), προγραμματισμένη ενδιάμεση στάση εκτός του εδάφους της Ένωσης (Καζαμπλάνκα) με αλλαγή αεροσκάφους.

Κατά το Δικαστήριο, τόσο από τον κανονισμό όσο και από τη νομολογία³ προκύπτει ότι οσάκις, όπως εν προκειμένω, δύο (ή περισσότερες) πτήσεις αποτελούν αντικείμενο ενιαίας κράτησης, οι πτήσεις αυτές συνιστούν ένα ενιαίο σύνολο όσον αφορά το δικαίωμα αποζημίωσης των επιβατών. Οι εν λόγω πτήσεις πρέπει συνεπώς να εκλαμβάνονται ως *μια και μόνη* «πτήση με άμεση ανταπόκριση».

Το Δικαστήριο επισημαίνει εξάλλου ότι τυχόν αλλαγή αεροσκάφους σε πτήση με άμεση ανταπόκριση δεν επηρεάζει τον χαρακτηρισμό αυτό. Πράγματι, καμία διάταξη του κανονισμού δεν εξαρτά τον χαρακτηρισμό μιας πτήσης ως πτήσης με άμεση ανταπόκριση από την προϋπόθεση να πραγματοποιηθούν όλες οι επιμέρους πτήσεις με το ίδιο αεροσκάφος.

Ως εκ τούτου, μια μεταφορά όπως η κρίσιμη εν προκειμένω πρέπει, εξεταζόμενη στο σύνολό της, να εκλαμβάνεται ως *ενιαία* πτήση με άμεση ανταπόκριση και, κατά συνέπεια, ως εμπίπτουσα στον κανονισμό.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το «[Europe by Satellite](#)» ☎ (+32) 2 2964106

³ Απόφαση του Δικαστηρίου της 26ης Φεβρουαρίου 2013, Folkerts (C-11/11, βλ. AT [n° 18/13](#)).